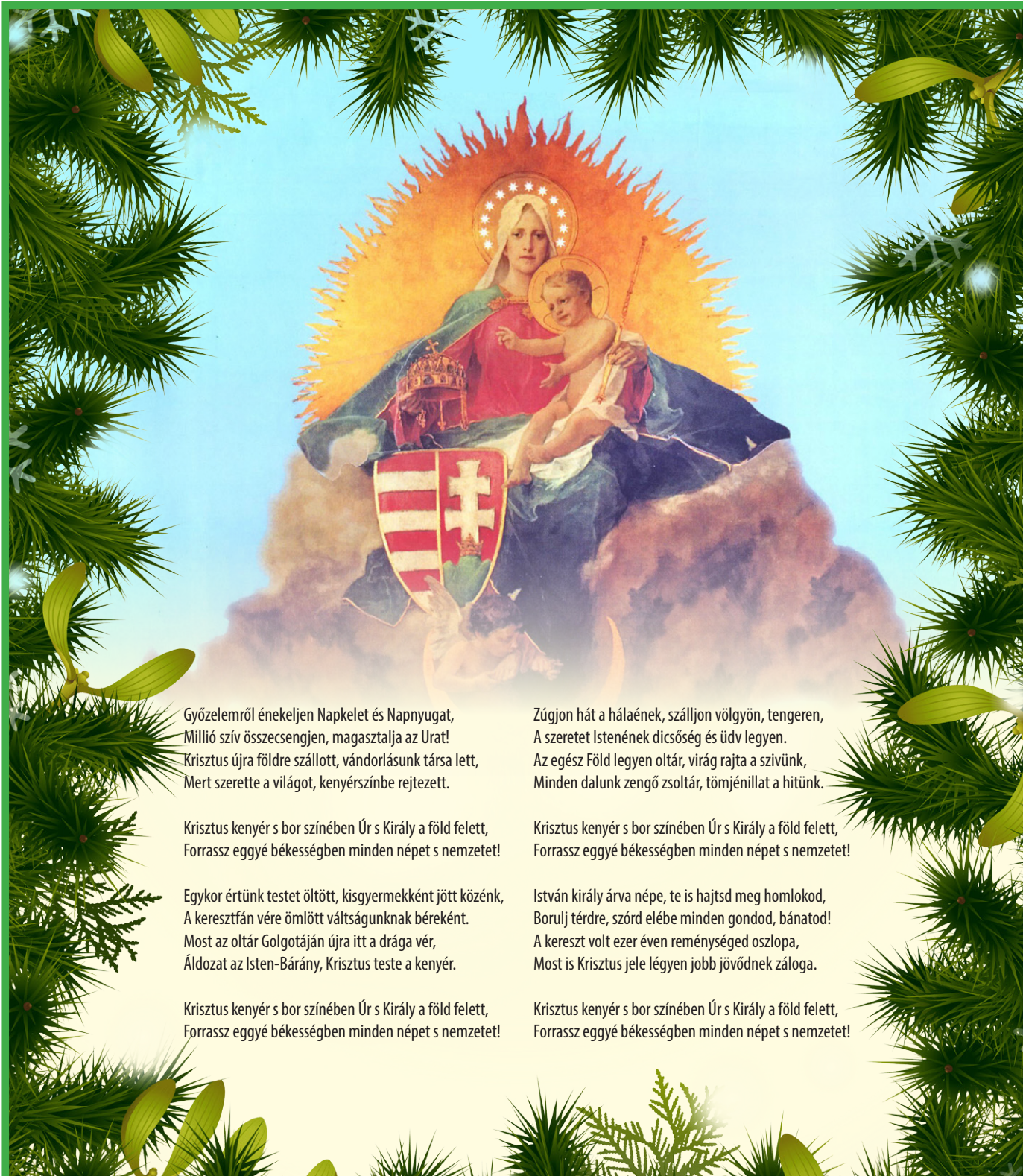




VITÉZI

TÁJÉKOZTATÓ

Karácsonyi Levél



Győzelemről énekeljen Napkelet és Napnyugat,
Millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat!
Krisztus újra földre szállott, vándorlásunk társa lett,
Mert szerette a világot, kenyérszínbe rejtett.

Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett,
Forrassz egygé békeességben minden népet s nemzetet!

Egykor értünk testet öltött, kisgyermekként jött közénk,
A keresztfán vére ömlött váltságunknak béreként.
Most az oltár Golgotáján újra itt a drága vér,
Áldozat az Isten-Barány, Krisztus teste a kenyér.

Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett,
Forrassz egygé békeességben minden népet s nemzetet!

Zúgjon hát a hálaének, szálljon völgyön, tengeren,
A szeretet Istenének dicsőség és üdv legyen.
Az egész Föld legyen oltár, virág rajta a szívünk,
Minden dalunk zengő szoltár, tömjénillat a hitünk.

Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett,
Forrassz egygé békeességben minden népet s nemzetet!

István király árva népe, te is hajtsd meg homlokod,
Borulj térdre, szórd elébe minden gondod, bánatod!
A kereszt volt ezer éven reménység oszlopa,
Most is Krisztus jele légyen jobb jövődnék záloga.

Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett,
Forrassz egygé békeességben minden népet s nemzetet!

KARÁCSONYI GONDOLATOK

Lukács 2, 8 - 11.

Lukács evangélista nagyon szemléletesen és részletesen írja le a karácsonyi történeket. Ír arról a nagy felfordulásról, amivel az Augustus által elrendelt népszámlálás járt. A nagy megmozdulás miatt nem volt Máriának és Józsefnek helye a vendégfogadó háznál, ezért születik meg Jézus egy istállóban, ahol jászol volt a bölcsője.

A Megváltó születéséről szóló örömhírt először azok a pásztorok hallhatják, akik a mezőn örködtek a nyáj mellett.

Ezektől - az abban a korban lenézett és megvetett - embe-
rektől néhány dolgot megtanulhatunk.

Örködtek egész éjjel a nyáj mellett.

Miközben aludt az egész világ, ők akkor is ébren örködtek és vigyáztak a rájuk bízott nyájra.

Ezen a világon egy nagy altatás folyik. A „világ fejedelme” a Sátán szét akarja venni azokat a közösségeket, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy az ember ébren maradjon, a felelőssége friss maradjon és gondolkodjék. A házasságot, a családot, a faluközösséget, a nemzetet, a gyülekezeteket is, és kínál helyette működő közösségeket, virtuális kapcsolatokat, csak azért, hogy felejtsek el a múltjukat, a gyökereiket, hogy leszokjanak a gondolkodásról, főleg a kritikus és önkritikus gondolkodásról.

Ne mérlegetjenek, ne foglalkozzanak azzal, hogy mi volt és mi lesz, éljenek ma mámorosan, félálomba szenderült állapotban.

Nagy szükség van arra, hogy minél többen legyünk, akik megőrizzük józanságunkat, akkor is, ha kínálják a különböző mámorító szereket és módszereket. Fontos, hogy ébren legyünk és éberek legyünk, hogy ennek a világnak a sötét éjszakájában őrizzük mindazt, amit az Isten ránk bízott.

Őrizzük azokat, akikért az Isten felelőssé tett: a házastársunkat, a gyermekeinket, az unokáinkat, az erkölcsi értékeinket, a tiszta szép beszédet, magyarságunkat, közösségeinket, a teremtett világ ránk bízott részét. Jézus többször is figyelmeztet: legyetek éberek, imádkozzatok és vigyázzatok.

A vigyázók örömhírt hallanak.

A sötétségben egyszer csak világosság ragyog fel, és Isten követei evangéliumot hirdetnek. A betlehemi mező templommá válik és egy csodálatos ígihirdetést hallanak a pásztorok. Született néktek a Megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában.

Ez a csoda történik meg minden alkalommal, amikor hittel olvassuk a Bibliát, amikor egy ígihirdetést hallgatunk. Megnyílik az ég és megszólal az örökkévaló Ige. Ilyenkor a sötétségben világosság ragyog fel, ilyenkor az ember indítást kap. A reformáció nagy felismerése az volt, hogy vissza az Igéhez. Re-formálni azt jelenti, vissza alakítani. Vissza az eredeti formához. 500 évvel ezelőtt nem történt hitújítás, hanem eleink visszatáltak az Igéhez, és az Ige formálta és formálja ma is az embereket.

Az első karácsonyon azok a pásztorok Igét hallottak, és az Ige megváltoztatta az életüket.

A pásztorok elmentek, hogy meggyőződjenek az igazságról.

Miután meghallották a karácsonyi örömhírt, azt mondták: „Jertek, menjünk el egészen Betlehemig és nézzük meg, hogyan történt mindez.

Azaz, hittek is meg nem is. Olyan hihetetlen volt ez az egész.

Beteljesedett volna az ígéret? Eljött a Messiás? De hogyan jött el?

Csecsemőként, meg egy jászolban fekszik?

Sokszor így van az ember. Miközben hinni szeretné azt, amit Istentől hallott, elkezd kételkedni. Ez nem baj. A baj az, ha az ember megáll a kételkedésnél.

Elindulnak egy úton, hogy meggyőződjenek az igazságról. A hitünkben vannak hullámhegyek és hullámvölgyek is. Amikor egy alkalommal egy tisztátalan életű asszony találkozott Jézussal, és a találkozás után beszélt a falubelieknek a Messiásról, akkor a falubeliek is találkozni akartak Jézussal, és a találkozás után azt mondták: „Nem a te beszédedért hiszünk immár, hanem azért hiszünk, mert személyesen is találkoztunk Ővele...”

Aki bizonyos tanításokat hisz, az lehet vallásos ember; aki személyesen találkozik Jézussal az hívő ember, az tanítvány. Az élő tagja a gyülekezetnek.

A pásztorok elmondják azt, amit láttak és hallottak.

Vagyis az történik, hogy ők maguk is küldöttekké /angyalokká/ válnak, akik nem tartják meg az örömhírt maguknak, hanem megosztják mindenkivel, akikkel csak találkoznak.

Meggyőződésem, hogy az örömhír akkor lesz igazán teljes örömmé, ha másoknak is beszélünk Isten nagy tetteiről. A karácsony csodájáról, Jézus születéséről, szenvedéséről, haláláról és feltámadásáról.

Aldjon meg Isten mindannyiunkat ilyen örömmel, kegyelemmel teljes, szép ünneppel.

Testvéri szeretettel

Csuka Tamás VRNT;
lelkipásztor, ny. táborigazgató,
ny. dandártábornok



JUHÁSZ GYULA: BETLEHEMES ÉNEK



Ó, emberek, gondolatok ma rá,
Ki Betlehemben született ez este
A jászol almán, kis hajléktalan,
Szelíd barmok közt, kedves bambinó,

Ó, emberek, gondolatok ma rá:
Hogy anyja az Úr szolgáló leánya
És apja ács volt, dolgozó szegény
S az istállóban várt földel reájuk.

Ó, emberek, gondolatok ma rá,
A betlehemi kisded jászolára,
Amely fölött nagyobb fény tündökölt,
Mint minden várak s kastélyok fölött.

Ó, emberek, gondolatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!

Ó, emberek, gondolatok ma rá!



...ÍGY KEZDŐDÖTT EL EGY GYERMEK FÖLDI ÉLETE, AKI AZ ISTEN FIA ÉS AZ EMBERISÉG MEGVÁLTÓJA

Talán a karácsonyfa ragyogása, vagy a díszes papírokba csomagolt ajándékok csillogása feledteti el sok emberrel a karácsony igazi lényegét és történetét. Ma csak a reklámok, az akciós termékek, a remek ajándékkötetek és az ínycsiklandó karácsonyi ételek receptjei foglalkoztatnak sok embert, pedig réges-rég az első karácsony még nem erről szólt. Járjunk utána, hogy mikor is volt az a „réges-rég” és kik voltak az első karácsony főszereplői, akiket mára kitérte a karácsonyfa alól az XBOX és a FHD tévékészülék.

A történészek az idő vonalát egy gyermek születésénél kettéosztották. A születés előtti időt A.C.N. azaz ante Christus natum a születés utáni időt P.C.N. azaz post Christus natum-nak nevezték el, ami nem jelent mást, mint Krisztus születése előtt és Krisztus születése után. Később, talán azért, mert tudományosabbnak tűnt, az „időszámítás előtt és után” kifejezés vált használatossá.

Krisztus valóban az időszámítás kezdé-



tén született? Bizony fontos ez a kérdés is, de van egy, talán még fontosabb kérdés:

Ki is volt ez a Názáreti Jézus, aki felforgatta az idő járását és megváltoztatta a világot tanításával?

Kortársai úgy tekintettek rá, mint Józsefnek, az ácsnak és Máriának a fiára. Követői az Isten fiát, a Második Isteni Személyt látták benne. Mi pedig most arra vagyunk kíváncsiak, hogyan alakult a Betlehemben született kisfiú élete, ami ünneplésre ad okot nekünk minden karácsonykor.

Ha az édesanya, Mária szemszögéből nézzük Jézus születésének eseményeit, bizony alaposan el lehetett keseredve, hogy olyan körülmények között kellett világra hoznia gyermekét, ami enyhén szólva is méltatlan és nem megfelelő. Augustus császár parancsára népszámlálást tartottak, ezért kellett mindenkinek saját szülőföldjére utazni. Azonban, abban az időben az utazás gyalog, esetleg valamilyen teherhordó állat segítségével történt és egy várandós nőnek bizony elég megterhelő lehetett.

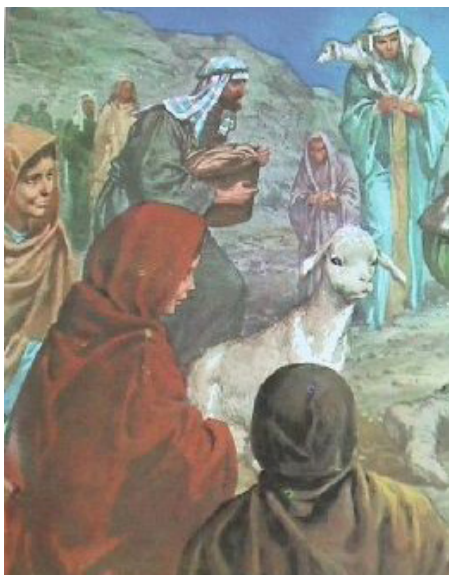


Betlehem akkoriban kis, néhány házból álló falucska volt, nem voltak berendezkedve sok átutazó vendég fogadására, ezért fordulhatott elő, hogy „nem kaptak helyet a szálláson” és egy barlangistállóban kellett megszállniuk, ahol Mária világra hozta elsőszülött gyermekét, Jézust.



Ha József szemszögéből nézzük a dolgot, Ő is nehéz szívvel vihette családját egy istállóba és biztos nagyon szomorú volt, hogy nem tudja azokat a körülményeket megteremteni, melyek egy várandós kismamának járnának, de József is és Mária is Istentől kap megerősítést, hogy az események az Ő terve és akarata szerint történnek.

Az első gyermeklátogatók a környékben tanyázó pásztorok voltak, akik égi hírnököktől, angyaloktól kapták a hírt, hogy megszületett az üdvözítő és megtalálják a közelben, pólyába tekerve, jászolba fektet-



ve. A pásztorok szegényes ajándékokkal érkeztek a kisedhez és köszöntötték az ember Isten fiát, aki világra jött és vállalta a szegény emberek sorsát és életét. Jézus osztozni szeretne és részt akar venni az életünkben. Úgy akart élni, mint egy, a sok ember közül, aki ismeri az emberi élet nehézségeit és örömeit, szépségét és árnyoldalát.



A következő látogatók a napkeleti bölcsek, vagy más nevükön a három királyok voltak. Arra, hogy királyok voltak, semmi más jel nem utal, csak a drága, királyi ajándékok, az arany, a tömjén és a mirha. Ők a megváltó Krisztuskirályt köszöntötték a gyermekben és ezt fejezték ki az ajándékok is. Arany a királynak, tömjén az Isten fiának és mirha a szenvedő Megváltónak. Bölcsek voltak, de legalábbis tudós emberek, hiszen csillag vezette őket Heródeshez, kinek az útbaigazítása révén jutottak el Betlehembe, a gyermekhez. Figyelmeztést kaptak, hogy ne térjenek vissza Heródeshez, mert az ártani akar a gyermeknek ezért más úton kellett hazatérniük.



József, a gyermek és Mária iránt érzett szeretettől vezérelve úgy dönt (angyali utasítást követve), hogy Heródes király haragja elől családjával együtt elmenekül egy biztonságos országba, Egyiptomba, ahol nem leselkedik rájuk halálos veszedelem.

Így kezdte el a szentcsalád küzdelmes útját járni itt a földön, így kezdődött el egy gyermek földi élete, aki az Isten fia és

az emberiség megváltója. Dicstelen körülmények között született, az angyalok mégis dicsőséget énekeltek neki, a szegények között is szegény volt, mégis az Isten gazdagságát hozta el nekünk. Jászlát csak a jóságok lehelete melegítette, mégis ő tüzesíti át szívünket, lelkünket, azóta minden karácsonykor.

A karácsony nem magától lesz szép és emlékezetes, bensőséges ünnep, azt mi tudjuk azzá tenni.



Dédapáink a „Nagy Háború” lövészárkaiban is megünnepelték a karácsonyt. Nem volt ott a gyermek, a feleség, de ott volt a bajtárs, a barát, a sebesült vitéz katoná, akinek szebbé tudták tenni a karácsonyt egy jó szóval, egy képeslappal, egy karácsonyi énekkel.



Ma béke van, és ez a béke Jézus legnagyobb karácsonyi ajándéka. Béke legyen hát szívünkben és békét adjon Isten minden jóakarátú embernek.

**ÁLDOTT BOLDOG
BÉKÉS KARÁCSONYT KÍVÁNK
MINDEN KEDVES
RENDTÁRSAMNAK
ÉS CSALÁDJUKNAK.**

*vitéz Kálinger Roland őrnagy,
katolikus táborigazgató*



A kis Jézus megszületett



A kis Jé-zus megszü-letett, ör - vend - jünk! El küldöt - te
E - le - i - be tér-de-pelünk mind - nyá - jan, Örven-dez-ve



ő szent Fi-át Is - te - nünk! Bet-le-hemben fekszik rongyos
é - ne - kelünk víg - ság - ban, Di-csé-re-tet mondunk édes -



já - szol - ban, Azért van oly fényesség a vá - ros - ban.
any - já - nak, A-jándé-kot adunk a kis Jé - zus - nak.

KARÁCSONYI ÜZENET

Karácsonykor a keresztény eszme születését ünnepeljük. Jézus az a hajnalcsillag, amely megszületik és felkel a mi szívünkben és életünkben. Mindannyian tudjuk, hogy ünnepelni jó. Mégis, mi az, ami miatt a karácsony egyedülálló, ami különleges szerepet, helyet és értéket ad neki? Karácsonyról azt tartja a közvélemény, hogy az év legnagyobb ünnepe. Karácsonynak van a legegységesebb üzenete és a leggazdagabb tartalma.

Karácsony: milyen szépen csengő, lenyűgöző hatású szó. De nézzük csak meg, honnan is ered, és mi az elsődleges jelentése? A *karácsony* szó szláv eredetű. Őse a régi szláv nyelvben meglévő *korcsun* szó, amely lépőt, átlépőt jelentett. Az új évbe való átlépés, a téli napforduló lehetett eredeti jelentése. A keresztény vallásos ember számára azonban sokkal több ennél. Igazából el is vesztette az idők folyamán eredeti jelentését. Az én számomra azonban ma is a régi jelentéstartalmával bír, csak kibővült, többféle értelmet nyert. Jézus megszületésével és tanításának befogadásával a pogány világ „átlépett” a keresztény világba. Jézus „befogadásával” és tanításának követésével új korszak vette kezdetét az emberiség történetében.

Jézus megszületésével a keresztény szeretet indul el világhódító útjára. Karácsony ugyanakkor „átlépést” jelent a bűnök, tévelygések, rossz szokások sötétségéből az erkölcsi tisztaság ragyogó világosságába. „Átlépés” a gyűlölet, az irigység, az előítélet sötétségéből a szeretettel való elfogadás világába, a „szemet szemért, fogat



fogott” gondolkodás sötétségéből a megbocsátás világosságába. S végezetül Jézus születésével és evangéliumának befogadásával, a keresztény ember átlépett a halálból az örök életbe.

„Az ember arra született, hogy szeressen és hogy szeressék!” (Szi-lági Domokos) A karácsonyt éppen ezért nem lehet egyedül, magányosan ünnepelni, mert szeretetünket meg kell osztanunk. A szeretet nélkül sivár, boldogtalan, és már-már elviselhetetlen az élet.

Kétségtelen, hogy a legnagyobb ajándék a keresztény világ számára maga Jézus. Isten nem akarja, hogy az ő népe „sötétségben” járjon és félelemben éljen. Ezért szólott azon a bizonyos betlehemi éjszakán így az angyali üzenet: „Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet...”

Vedd észre, hogy minden karácsony esélyt kínál arra, hogy újból fehér lelkű, szeretetet sugárzó gyermek légy, s megértsd, annyi megpróbáltatás után, a legfontosabb érték, amire vágyódsz, ami nélkül nem lehetsz igazán boldog: a szeretet!

Vedd észre: minden karácsony újból és újból lehetővé teszi, hogy azzá váljunk, akik mindig is szeretettünk volna lenni, örömet fakasztó, szeretetet sugárzó Isten-gyermekek, jó és igaz emberek.

Vedd észre: a karácsony minden kereszténynek egyformán ünnepe. Tedd fel a kérdéseket és válaszolj önmagadnak: A szeretet ünnepén tudsz-e mosolyt varázsolni minden gyermek arcára? Munkához szokott kezded tud-e melegebben simogatni, örökösen panaszló ajkad tud-e hálát adni azért,



hogy üdvözítő született? És napok múltán tudod-e követni a megszületett próféta tanítását?

vitéz Dimény József unitárius lelkész-esperes
Kolozs-Tordai Unitárius Egyházkör

WASS ALBERT: KARÁCSONYI ÜZENETEK Az elfeledett karácsony szellemében... (részlet)

„Ideje, hogy emlékezzünk: a Karácsony nem Santa Claus, nem színes-papírba csomagolt ajándék, cicomás bolti kirakat (...), a Karácsony az Úr Jézus születésének napja. (...)

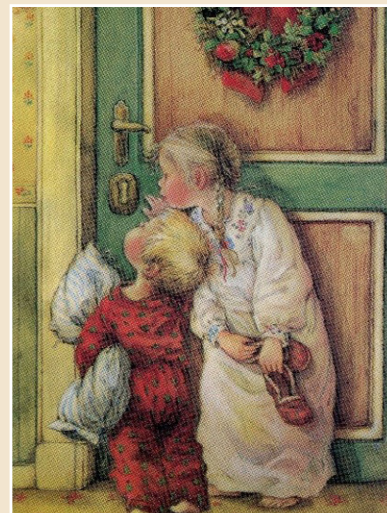


Addig nem lesz béke ezen a földön, amíg a szeretet uralma el nem érkezik. (...) Mert a szeretet az egyetlen pozitív energiaforrás ezen a világon, mely jóvá tudja változtatni a rosszat, igazsággá az igazságtalanságot, békeséggé a háborúságot és szabadsággá a rabságot. S a Karácsony célja az, hogy erre emlékeztessen. (...)

...rajtunk, embereken múlik csupán: meggyújtjuk-e valamennyien a lelkünkben várakozó szeretet lángját, vagy nem. Hogy a sötétség, amely körülvesz, az embertelen hideg, mely lefagyasztja gyermekeink arcáról a mosolyt, nem emberfeletti titokzatos hatalom reánk erőszakolt büntetése, hanem mindössze az emberi lélek fényének hiánya. A Te hiányosságod, az én hiányosságom, valamennyiünk hiányossága.”

LÉNÁRD ÁGNES: MIT SZERETNÉK KARÁCSONYRA?

Visszakapni az ünnepet magát.
Újraélni a fénylő csodát.
Ámuló szemmel nézni a karácsonyfát.
Beszívni erdő-üzente illatát.
Érezni a szeretettől meleg szobát.
Tudni odakint december havát.
Hallani a csengettyű hangját,
Édesanyám kedves hívószavát.
Állni megilletődötten, némán,
mint gyermekkorok karácsonyán.
Hinni ajándékhozó Jézuskát,
és sírni, kisírni évek bánatát.





ÉV VÉGÉN. AZ ÚJ ÉV KEZDETÉN...



Advent van, a keresztény egyház egyik legszebb ünnepe. Várjuk a Megváltó születését. Hittel, reménnyel. A szeretet ünnepe ez, amely megmozdítja a szíveket: összehozza a szétszakadozó családot, talán elgondolkodtatja a külföldön, vagy az otthonától távolabb élő, dolgozó magyar fiatal: mi történik otthon, vajon hiányom-e a családból? – Az év vége ennek a lelki, érzelmi számadásnak is az ideje.

Az Élet megpróbál valamennyiünket. Kit jobban, kit kevésbé. Amikor már reménytelen minden körülöttünk – mindennek ellenére, korábbi keménységünk és esetleges csalódásunk, elfordulásunk ellenére – mindenki igyekszik megtalálni a reményt nyújtó segítséget, bármilyen kilátástalan helyzetben, állapotban is van. Ez is természetes emberi reakció. S a legmélyebb, legsötétebb lelkiállapotban – Hozzá fordulunk! Mert Benne bízunk.

Azonban az öröm is többszörös, ha együtt ünnepeljük a jót, az együtt legyőzött nehézségeket, ha érezhetjük a család körülölelő szeretetét.

Érezzük rendi közösségünk lelki összetartozását, mely épp úgy erőt ad, támaszt

nyújt. Tudjuk, hogy összetartozunk. Tudjuk, hogy emögött az összetartozás mögött mennyi munka, jóézés, hit, és egymás iránt elkötelezett szeretet van. Helytálltunk ebben az óévben – s várakozással tekintünk jövőnk felé.

Hisszük, hogy a megszülető Kisjézus békét hoz a Földre, a szeretet hite végleg legyőzi a más hitet fegyverrel terjeszteni akaró sötét erőket. Hiszen egymás mellett élhetnek különböző hitet valló nemzetek, különböző politikai berendezkedésű államok, melyek vezetőinek feladata a békéért, az általuk vezetett nemzetek jólétéért dolgozni, együttműködve a szomszédos országok vezetőivel e célok eléréséért.

Bízunk abban, hogy minden, hazáját kényszerűségből elhagyó ember visszatál saját hazájába, kultúrkörébe és építi munkájával, tudásával, elkötelezettségével a saját országát.

Minden nemzet békében, biztonságban és jólétben szeretne élni. Reményünk, hogy a jövő meghozza ezt az egymásért való munkálkodást, a nemzeti megmaradás, a keresztényi/keresztyéni hit megmaradása érdekében.



MINDEN KEDVES
RENDTÁRSAMNAK,
CSALÁDJAITOKNAK,
MINDEN KEDVES
BARÁTUNKNAK
BÉKÉS, BOLDOG ÚJ ÉVET
KÍVÁNOK.

*vitész Hunyadi László
főkapitány*



TALLÓZÁSOK...

Bár az idő soha meg nem áll és a világ folyton-folyvást változik, A Karácsony áldása időtlen-időkipig megmarad a béke, az öröm és a szeretet örök ígéretének.

„Néha a legapróbb családi hagyományok szülik a legdrágább emlékeket.”
(N. Wise)

Higgy abban, hogy karácsonykor is veled vannak azok, akiket nem lát a szemed.

Hogy miért? Mert egykor a szeretetükkel olyan lenyomatot hagytak benned, ami által magába zárta a szívüket a szíved.”
(Lippai Marianna)

„Egy pillanatnyi igazság megszépítheti és meg is fogja szépíteni a világot. Egy pillanatnyi béke megmentheti, és meg is fogja menteni a világot. Egy pillanatnyi szeretet tökéletesé teheti, és tökéletessé is fogja tenni a világot.”
(Sri Chinmoy)

Karácsonykor az ember mindig hisz egy kissé a csodában, nemcsak te és én, hanem az egész világ, az emberiség, amint mondják, hiszen ezért van az ünnep, mert nem lehet a csoda nélkül élni.

(Márai Sándor)

Lelkünkbe gyűjts pici gyertyákat, sokat. Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk törékeny játékunkat, a reményt.

(Babits M.)

Karácsony. Emberré lett az Isten. Megszólít minket, gyermekként mosolyog ránk. Beszéljessünk Istennel.

Minden ima, amely elhangzik emberi ajkon, vagy néma sóhajként a szívben, az a „beszélgetés” kezdete.

(Mácz István)

ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

*Újesztendő, vígságszerző, most kezd újulni,
újulása víg örömet most kezd hirdetni.
Hirdeti már a Messiást eljöttek lenni,
Legyetek a nagy Istennek igaz hívei!*

*Új napokkal, bor, búzával látogass minket.
Így szentelünk mi is Neked víg esztendőket.
Elmúlt tőlünk az ó idő, melyben bánkódtunk,
bánat miatt siralomra gyakran jutottunk.*

*Jutott hozzánk az új idő, melyben vigadjunk,
vigadással Úr Jézusnak glóriát mondjunk!
Újesztendő, vígságszerző, most kezd újulni,
újulása víg örömet most kezd hirdetni.*



**Bort, búzát,
békességet,
sötétségben
fényességet!
Új esztendő
újat hozzon,
régi jótól
meg ne fosszon.
Ki barát volt,
az maradjon, ki
elindult, az haladjon!
B.U.É. K.!**